

Karen sidder i sofaen og drikker te med sin søster, Kirsten. Hun viser sin fireårige søn, Lasse, et glas saftvand og siger til ham, at han skal komme og sætte sig.

Lasse hører ikke efter. Han ligger på gulvet og leger, at han er en af de kvælerslanger, han så i zoo i lørdags. Da han snor sig ind under gulvtæppet, rejser Karen sig bekymret op og forsøger at trække ham ud. Lasse sparker og skriger.

„Dumme mor, dumme mor“, råber han og smutter væk. Karen styrter efter ham for at redde gardinerne, som han har viklet sig ind i. Lasse griner henrykt og farer rundt i stuen med moderen efter sig.

Vent du bare til far kommer hjem, siger Karen irriteret og slår sig ned ved siden af sin søster. Kirsten har siddet og set undrende på hele sceneriet. Karen er vred over, at Lasse er så tarvelig og trodsig.

„Jeg kan ikke klare ham“, sukker hun. „Når Hans er hjemme, opfører han sig ikke sådan“. De snakker videre, og lidt senere kommer Lasse og sætter sig ved bordet. Kirsten spørger, hvad han har set i zoo. Lasse fortæller om aberne, girafferne og slangerne. Derefter leger han tiger og kravler brølende rundt på alle fire. Karen og Kirsten morer sig.

Hans kommer hjem fra fodbold. Lasse løber brølende hen til faderen og holder fast om ham. Hans skubber ham væk og Lasse bliver sur. Han sætter sig i et hjørne, og Hans slår sig ned ved bordet. Hans ser Lasses halvspiste bolle på tallerknen og siger, at han skal spise færdig. Lasse surmuler og lader som om, han ikke hører det. Da Hans gentager det i en streng tone, tør han ikke lade være. Hans fortsætter: „Sid ordentlig på stolen. Ikke tale med mad i munden. Stil glasset på bordet“.

Lidt efter gentager Karen det samme for Lasse. Han har svært ved at sidde stille. Han slås lidt med sin moster, som fanger ham ind og giver ham et knus. Hans siger til Kirsten, at hun ikke skal forkæle ham. Han skulle gerne blive et rigtig mandfolk.

Kirsten er efterhånden noget ærgerlig over den måde, hendes søster og svoger behandler drengen på. At tale til et barn på den måde er slet ikke nødvendigt, mener hun. God opførsel og rigtige manerer kommer af sig selv, når drengen bliver større, mener Kirsten. „Hvis I bliver ved med at tale hårdt til Lasse, ødelægger I ham“.

Karen udbryder, at lidt opdragelse skader vel ikke. Kirsten svarer fortørnet, at børn ikke skal være dresserede kopier af voksne.

Hans siger, det er vel nok godt, at moster Kirsten ikke skal opdrage Lasse, for det vil der ikke komme noget godt ud af.

Kirsten forklarer sin søster, at det ikke er ment sådan, at børn kan gøre lige, hvad de vil. Selvfølgelig skal børn lære at tage hensyn til andre, men de voksne må tilpasse deres krav til barnets alder.

Hans synes, Kirsten skal vente med at gøre sig klog på børneopdragelse, til hun selv får børn.

Hans fortæller, at han aldrig har taget skade af de skældud, han har fået som barn.

Hvordan kan han egentlig vide det, spørger moster Kirsten undrende?

Nu kommer Lasse til at vælte sit glas med saftvand - uha! Hans griber ham i armen i et fast tag og råber, at nu kan det sørme være nok.

Kirsten bliver gal og råber, at Hans bare gør det samme som sine forældre, og derfor bliver Lasse usikker og bange.

Karen tørrer saftvand af bordet.

Eksempel 3.

Karen, Hans
og Lasse
på 4 år

*Nudansk Ordbog
giver nogle
eksempler på
grænser:
Holde sig inden for
visse grænser, hans
frækhed kender
ingen grænser, der
er dog grænser for
hvad jeg finder
mig i.
Ordets oprindelse
er slavisk,
jlf polsk granica:
grænse, afledt af
gran: kant, hjørne.*